

Sygn. akt I C 1149/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 59.931,40 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda W. P. kwotę 51.694,33 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote 33/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. rozstrzyga, że koszty procesu, który powód wygrał w ~86%, będą stosunkowo rozdzielone, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku: powodowi kwotę 186,36 zł, stronie pozwanej kwotę 1.144,76 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

UZASADNIENIE

Powód W. P. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 59.931,40 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 59.500,90 zł od dnia 3.08.2015r. do dnia 31.12.2015r., ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty, ustawowymi za opóźnienie od kwoty 430,50 zł od dnia 28.01.2016r. do dnia zapłaty, tytułem uzupełnienia odszkodowania za samochód, oraz tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji szkody w pojeździe powoda, za którą odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi pozwana, z tytułu ubezpieczenia autocasco.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że dotychczas wypłaciła stosowne odszkodowanie w kwocie 16184,89 zł, że uszkodzenia wewnątrz pojazdu nie pozostają w związku przyczynowym ze szkodą z dnia 3 lipca 2015r., skoro, zawiadamiając organy ścigania, powód wskazywał wyłącznie na uszkodzenia zewnętrzne. Zarzucił, że koszt prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda nie jest wydatkiem objętym ubezpieczeniem autocasco, a nadto zakwestionował termin, od którego powód żądał odsetek, podnosząc, że skonkretyzowane żądanie odszkodowawcze zostało zgłoszone stronie pozwanej dopiero pismem z dnia 18.01.2016r., odebrane przez pozwaną w dniu 20.01.2016r., zatem dopiero upływ wyznaczonego tam terminu 7 dni może, zdaniem pozwanej, materializować uprawnienie powoda do żądania zapłaty odsetek.

Bezspornym było, że w nocy z 2 na 3 lipca 2015r. doszło do uszkodzenia samochodu powoda marki A. nr rej. (...). Sprawca nie został ustalony. W chwili zdarzenia strony łączyła umowa ubezpieczenia autocasco, na podstawie której pojazd powoda został ubezpieczony do sumy ubezpieczenia wynoszącej 299700 zł w wariantcie uwzględniającym podatek VAT oraz wariantcie serwisowym. Do zawartej umowy zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczenia ustalone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 5 grudnia 2014r. Poza sporem było, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 16.184,89 zł. Powód zlecił następnie wykonanie prywatnej ekspertyzy i na tej podstawie oszacował szkodę na kwotę 75.685,79 zł, ponosząc zarazem koszt wykonania ekspertyzy w kwocie 430,50 zł. Niniejszym pozwem powód domagał się uzupełnienia odszkodowania, jako różnicy między kwotą wynikającą z prywatnej ekspertyzy a kwotą wypłaconą dotychczas przez pozwaną, oraz zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy.

Sporne było w sprawie, czy uszkodzenia wewnątrz pojazdu, w szczególności tapicerki, objęte prywatną wyceną powoda, powstały na skutek zdarzenia z dnia 3 lipca 2015r., wysokość szkody, zwrot kosztów prywatnej opinii co do zasady oraz termin wymagalności świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek zdarzenia z nocy 2/3 lipca 2015r. uszkodzeniu uległy także elementy wewnątrz pojazdu, tj. tapicerka ze sztucznej skóry, która została pocięta i poszarpana, podsufitka, kokpit, licznik i kierownica oraz panel sterowania nawigacji i fotelik dziecięcy.

Dowód:

- zeznania świadka P. P. (k-153)

- zeznania powoda W. P. (k-154)

Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, pozwalający na przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego, tj. z przed zdarzenia z dnia 3 lipca 2015r., wyniósł 67.879,22 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B. (k-178 i nast., 238 i nast., 268 i nast.).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z akt (szkody i postępowania przygotowawczego), bowiem, pomimo zobowiązania, powód nie sprecyzował tego wniosku i nie wskazał, które konkretnie dokumenty, znajdujące się w tych aktach (dołączonych do akt niniejszej sprawy), mają być przedmiotem dowodu i jakie fakty – sporne i istotne dla rozstrzygnięcia sprawy – miały być wykazane za pośrednictwem konkretnego dokumentu. Do czasu zamknięcia rozprawy powód nie wskazał okoliczności spornych i istotnych, które mogłyby być wykazane za pomocą dokumentów, znajdujących się w aktach szkody.

Poza sporem była kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku oraz, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi kwotę 16184,89 zł, tytułem odszkodowania za szkodę w samochodzie.

Na podstawie dowodów z zeznań świadka P. P. oraz zeznań powoda ustalono, że na skutek zdarzenia z nocy 2/3 lipca 2015r. uszkodzeniu uległy także elementy wewnątrz pojazdu, w tym tapicerka. Zawnioskowani przez pozwaną świadkowie – funkcjonariusze policji S. C. i J. P. (k-331-332) nie zaprzeczyli, aby w samochodzie były inne uszkodzenia, niż wymienione w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia z dnia 30.09.2015r. (k-43 akt Prokuratury Rejonowej w Z. sygn. (...)). Zarazem nie potrafili wyjaśnić, dlaczego nie wskazano uszkodzeń wewnątrz pojazdu. Świadek S. C. zeznał, że wymienił jedynie te elementy, które uznał za najbardziej wartościowe. Strona pozwana

jednocześnie nie zaprzeczyła twierdzeniom powoda, że na fotografiach, wykonanych przez technika kryminalistyki (w aktach karnych) uwidocznione są uszkodzenia wewnątrz pojazdu, wchodzące w zakres szkody.

Wartość szkody, obejmującą koszty naprawy uszkodzonego pojazdu, w tym elementy wewnątrz pojazdu, ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego. Po zgłoszeniu przez strony uwag do opinii, biegły wyczerpująco się do nich ustosunkował, wyjaśniając zgłoszone wątpliwości w opiniach uzupełniających, co, aż do zamknięcia do rozprawy, nie spotkało się z dalszymi zastrzeżeniami którejkolwiek ze stron. Szacując szkodę, biegły uwzględnił postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia, w tym § 17 (k-77 i nast.). Zasadzona kwota stanowi różnicę, pomiędzy kwotą ustaloną, jako wysokość szkody w oparciu o opinię biegłego, a kwotą dotychczas wypłaconą przez stronę pozwaną.

Naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub niewłaściwego wykonania zobowiązania (art. 471 k.c.) można dochodzić tylko wówczas, gdy strony łączył umowny stosunek zobowiązaniowy, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. Powoda łączyła bowiem ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia samochodu autocasco. Prawa i obowiązki stron określone zostały w ogólnych warunkach ubezpieczenia, będących integralną częścią umowy i zaaprobowanych przez powoda przy zawieraniu umowy (art. 384§1 kc). W niniejszej sprawie sporne było, czy w zakresie szkody, podlegającej wyrównaniu przez pozwaną zakład ubezpieczeń, z tytułu ubezpieczenia autocasco, obok kosztów związanych z uszkodzeniem pojazdu, mieszczą się koszty sporządzenia prywatnej opinii biegłego co do zakresu uszkodzeń i wysokości kosztów naprawy. Zdaniem Sądu, należało tu udzielić odpowiedzi przeczącej i przychylić się do stanowiska pozwanego, że koszt prywatnej opinii, sporządzonej na zlecenie powoda, nie jest wydatkiem objętym ubezpieczeniem autocasco.

Na uwzględnienie zasługiwał ponadto zarzut pozwanej odnośnie terminu wymagalności świadczenia. Samo zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek ustawowych. Taki obowiązek powstaje dopiero, gdy roszczenie jest znane i skonkretyzowane co do wysokości. Z uzasadnienia pozwu wynika, że skonkretyzowane żądanie odszkodowawcze zostało zgłoszone pozwanej dopiero pismem z dnia 18 stycznia 2016r., odebrany przez pozwaną w dniu 20 stycznia 2016r. (bezsporne), zawierało wezwanie do zapłaty w terminie 7 dni. Dlatego dopiero bezskuteczny upływ tego terminu powoduje ustawowy obowiązek zapłaty odsetek za opóźnienie (art. 455 w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc). Powód nie wykazał, aby wcześniej wezwał pozwaną do zapłaty konkretnej kwoty z tytułu odszkodowania za pojazd uszkodzony w przedmiotowym zdarzeniu (art. 6 kc), co powodowało oddalenie powództwa w zakresie odsetek naliczanych w terminie wcześniejszym, niż wynika to z wyroku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 805 § 1 i 2 pkt 1 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 2 kc, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 100 zd. 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 zd. 2 kpc, przyjmując, że powód wygrał sprawę w 86% i w takim stosunku strony powinny ponieść koszty procesu.

Orzeczenie w pkt IV oparto na przepisach art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 623). W toku postępowania Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki na wygrodenie biegłego ponad wpłaconą zaliczkę, w kwocie łącznie 1331,79 zł (552,33 zł [k-263] + 778,79 zł [k-288]), z czego powód powinien je uiścić do kwoty 186,36 zł (tj. 14%), zaś pozwana do kwoty 1144,76 zł (tj. 86 %).